

Què veure a Amposta

Una passejada per Amposta ens ha de dur a conèixer el seu característic **Pont Penjant**, la torre castell, amb restes medievals, el passeig del Canal, el **Mercat** municipal, on destaquen les vidrieres amb motius característics de la zona i alguns **edificis modernistes**.

Amposta també posseeix edificis religiosos destacables, com ara l'**església** arxiprestal de l'**Assumpció**, construïda entre els s. XIII-XIV; l'església de Sant Josep, al barri del Grau, o l'església del Sagrat Cor, al barri de les Valletes. Igualment esmentarem l'**ermita de Santa Maria del Montsià**, situada a la falda de la muntanya del **Montsià**.

Cal visitar el Museu de les Terres de l'Ebre, on són representats tres aspectes singulars del territori: la natura, un compendi de flora i fauna des de la serralada del Port fins al delta de l'Ebre; l'**etnologia** i els models tradicionals de conreu de l'arròs i l'arqueologia, amb mostres de la història dels primers pobladors de la comarca.

A només 4 km d'Amposta, i sense sortir del terme municipal, trobem la Torre de la Carrova, una torre medieval de defensa.

També es pot fer un tomb per la **platja dels Eucaliptus**, a només 20 km, i gaudir d'un gran espai verge. Des d'allí es pot accedir a la llacuna de la **Tancada** i a la de l'Encanyissada, dins del parc natural del **delta de l'Ebre**, on els seus miradors permeten observar **ànecs i flamencs**, o traslladar-se fins als ullals de Baltasar, bosses d'aigua subterrània que formen manants d'aigua dolça, arran de terra, on creixen **nenúfars**. El **Museu Ornitològic** de l'anomenada Casa de Fusta, a prop de l'Encanyissada, és un lloc de visita obligada per als interessats en les diferents espècies d'aus que poblen el Delta i també s'hi pot veure una exposició permanent sobre la formació de les llacunes.

(A) Torre de la Carrova

La **Torre de la Carrova** és una antiga torre de vigilància del trànsit pel riu Ebre, de planta rectangular, datada del segle **XII** i que es troba a 4 km aigües amunt d'**Amposta**, al costat de les restes de l'assentament d'una antiga **vil·la romana**. La seua estructura robusta del s. **XIV** la situa com un dels exemples més majestuosos de fortificació defensiva al curs inferior de l'Ebre.

Des de 1443 fins ben entrat el segle XIX va pertànyer al convent de Benifassà. Després de passar per mans de diversos propietaris, l'any 1991 va ser restaurada i adquirida per l'Ajuntament de l'Amposta.

A tocar de la torre s'ha habilitat una **zona de pícnic**, a prop de la **font de la Carrova** i les restes de la part rústica d'una **vil·la romana**, que va estar en funcionament des del s. II aC fins al s. V dC i que mostra el que van ser les **explotacions agrícoles romanes** a l'Ebre.

Al costat mateix trobem "Els Ullals de la Carrova"

Els ullals de la Carrova es troben situats entre Amposta i Vinallop, a prop del riu Ebre i a tocar de la torre de la Carrova dins del terme municipal d'Amposta.

Els ullals són surgències d'aigua subterrània procedent de les serralades veïnes de Montsià i els Ports. De manera semblant a com passa en els ullals del Delta aquests autèntics rius subterranis també arriben al marge dret del riu Ebre travessant les graves i conglomerats permeables que hi ha al límit de la plana d'inundació del riu i afloren al trobar les argiles i altres materials impermeables que la conformen. Aquest afloraments superficials constitueixen l'origen de la formació de les fonts i dels ullals que trobem des de la Carrova al jardí del Bou, i que han estat aprofitats tradicionalment pels habitants d'Amposta des de fa anys.

Els ullals normalment tenen una forma aproximadament circular, això no obstant, en alguns casos es pot produir una fusió de diferents cubetes i aleshores l'ullal resultant presenta forma de vuit. Precisament aquest es el cas de l'Ullal de la Carrova, conegut també com Ullal de Boscasso, ja que en realitat es tracta de dos ullals units. La seva profunditat mitjana és d'uns dos metres, i presenta una profunditat màxima de 3 m i una mínima (a la zona d'unió dels dos ullals) d'1 m. (C-12, a 4 km d'Amposta)

(B) Barraca de l'Ametllé

La barraca de l'Ametllé presenta unes dimensions imponents, per la qual cosa està considerada la més gran de les d'una sola nau a les comarques de l'Ebre i de Tarragona.

Presenta una planta rectangular, en forma de naveta, el seu costat llarg amida 8,80m, el costat ample 5,40m, i té una alçada de entre 4 i 5 m.

Encarada al sud trobem la part d'entrada amb forma apuntada, i presenta dues obertures més de ventilació i evacuació de fums, que estan fetes amb tres lloses formant un triangle a les parets est i nord, atès que es feia servir com a habitatge temporal dels treballadors del camp.

També disposa de diversos prestatges i d'una menjadora per a l'animal de treball fets amb la mateixa pedra de l'estructura.

(C) Museu de les Terres de l'Ebre

C/ Gran Capità, 34 <http://www.museuterresebre.cat/> 2 €

Pluridisciplinari i comarcal sobre la **natura**, l'**etnologia** i l'**arqueologia**, la seu del **Museu de les Terres de l'Ebre** (abans anomenat Museu Comarcal del Montsià) se situa a **Amposta**, en un lloc cèntric al davant del parc municipal, i ocupa l'edifici de les antigues **escoles** públiques **Miquel Granell**.

La construcció, del 1912, és una obra de l'**arquitecte Ramon Salas**, que ha sigut reformada interiorment, si bé conserva les façanes i els elements d'**inspiració modernista** originals, com els ornaments en les obertures, els esgrafiats en les cornises i les franges horitzontals.

(D) Cases Modernistes

A l'Avinguda de la Ràpita us trobeu amb la major part dels edificis modernistes de la ciutat, la casa Fàbregues, la Morales Talarn, la casa Macià i la casa Palau Fàbregas.

Al carrer Victòria us cridarà l'atenció els vistosos colors i esgrafiats de la casa modernista del Notari, com si d'un petit palau arabesc es tractés i al carrer Sant Joan es troba la casa pairal Miralles, edifici d'època medieval actualment reformat. També hi trobeu la Casa d'Enric Ramon a l'Avinguda Sant Jaume, enfront de l'Oficina de Turisme.

(E) Castell d'Amposta

El castell d'Amposta és una antiga fortalesa del **segle X** defensada amb muralles àrabs i medievals. Va ser construït vora el riu Ebre, sobre un assentament ibèric. Al segle XII va ser conquerit per Ramon Berenguer IV i va esdevenir la seu de l'orde de Sant Joan de Jerusalem a la Corona de Catalunya i Aragó. Després de successives guerres va ser abandonat i es va convertir en una pedrera d'on es treien els blocs per bastir altres edificis de la població. Més tard s'hi va instal·lar un molí arrosser.

Una sèrie de plafons informatius permeten recórrer el recinte, que actualment conserva la base de la torre de Sant Joan, el fossar i uns esvelts arcs de pedra situats arran del riu. A més, es poden visitar unes sitges ibèriques i restes del molí.

El conjunt va ser adquirit per l'Ajuntament d'Amposta i actualment concentra bona part de l'activitat cultural de la ciutat, ja que s'hi ha instal·lat l'Escola d'Art, la Biblioteca Sebastià Juan Arbó i l'Institut d'Estudis Comarcals, entre d'altres.

Plaça del Castell, a la vora de l'Ebre

Tel. 977 703 453

(F) El Pont Penjant

El projecte de l'enginyer J.Eugenio Ribera, aprovat després de presentar-se juntament amb altres projectes, els de F. Grasset i de J.M. Pagés, es va començar a construir l'any 1915.

La construcció del Pont Penjant va començar amb les obres de la pilastra dreta, tocant a la població. La construcció va determinar l'enderrocament de diverses cases per poder obrir un carrer ample que coincidís amb l'entrada al pont per aquesta pilastra, l'actual avinguda Alcalde Palau, abans denominada carrer de Sant Sebastià. Per a construir la pilastra del marge esquerre de l'Ebre les obres van ser molt més dificultoses, ja que calia enfonsar els sollaments amb l'ajut de l'aire comprimit fins a 30 m de profunditat, fet que va constituir tota una fita, però que va comportar fins i tot la pèrdua de vides humanes.

(G) Els Ullals de Baltasar

Una de les zones més ben conservades d'ullals la constitueix els anomenats Ullals de Baltasar o de l'Arispe, situats al terme municipal d'Amposta al costat de l'antic canal de navegació de Carles III, entre Amposta i Sant Carles de la Ràpita, i al bell mig d'una zona de torberes. Amb un nombre de 17 ullals, la seva situació unida a les característiques, tant poc habituals al Delta, de les seves aigües: transparents i relativament dolces i amb una temperatura constant al llarg de l'any entre 17 i 19 graus centígrads, doten a aquest espai d'una fauna i flora úniques i singulars dins del conjunt del Parc Natural. La conservació i ordenació pública d'aquest valuós espai és l'objectiu del projecte de restauració de l'espai natural dels Ullals de Baltasar que està duent a terme el Parc Natural del Delta de l'Ebre i que és completará al llarg dels propers anys.

A prop trobem les torres de l'Oriola, de Poques-Salses i Forxeron o Futxeron.

(H) Barraques deltaiques

La barraca era l'habitatge tradicional al delta de l'Ebre. Els primers colonitzadors venien a caçar i a pescar a les llacunes, en aquest cas la barraca era l'habitatge de temporada. Quan començaren els primers treballs de dessecació de camps per al cultiu de l'arròs, els pagesos la destinaren a habitatge de tot l'any.

Estaven construïdes amb canyís, fent servir puntals i d'estructura fusta d'olivera i d'eucaliptus, el sostre el cobrien en berró i les parets es rebossaven amb fang i palla.

Actualment n'existeixen algunes disseminades pel Delta de l'Ebre.

(I) Casa de Fusta-Museu del Parc Natural del Delta

La **Casa de Fusta** és una de les construccions més emblemàtiques del **delta de l'Ebre**. Va ser construïda a finals dels anys 20 del segle passat per un grup de **caçadors** que s'instal·laren al delta atrets per la quantitat i varietat d'ocells que albergava aquest espai natural.

Actualment ha sigut habilitada per acollir el **Centre d'Informació del Parc Natural del Delta de l'Ebre**, on s'aconsella dels itineraris, els espais més destacats i les activitats que es poden realitzar a la zona. A més, disposa de tot un seguit de publicacions i materials d'interès per al visitant.

En una de les estances del centre es troba el **museu ornitològic**, una col·lecció representativa de les espècies d'**aus** que viuen al delta de l'Ebre. Hi ha 182 exemplars de 134 espècies diferents que intenten mostrar la peculiaritat de cadascun dels ecosistemes deltaics.

Just al davant de la Casa de Fusta hi ha una **torre d'observació** des d'on es pot apreciar una àmplia perspectiva de la **bassa de l'Encanyissada**.

Partida de la Cuixota (llacuna de l'Encanyissada-Poblenou del Delta)

Tel. 977 261 022

www.parcscatalunya.net

Horari: De 10 h a 14 h i de 15 h 18 h.; Dilluns tancat.

(J) El Poble Nou del Delta

El Poble Nou del Delta és un nucli urbà situat al Delta de l'Ebre que pertany al terme municipal d'Amposta. És un nucli de nova planta ben característic, amb una particular estètica, caracteritzada per la presència d'un bon nombre de palmeres, per carrers enjardinats, per una tipologia de cases blanques lluïdes de dos plantes amb pati interior que segueixen un mateix model, i per la silueta de l'alt campanar de l'església situada al centre de la població. Tot això li dóna un atractiu i original aspecte mediterrani. Actualment hi viuen uns 280 habitants tot l'any i uns 450 a l'estiu.

(K) Torre de Sant Joan

Situada a la costa meridional del Delta de l'Ebre, la Torre de Sant Joan dels Alfacs o de Bolitx és una construcció que va ser bastida per manament reial de Felip II, probablement cap a l'any 1576, per vigilar i reforçar la defensa del port dels Alfacs.

Actualment, es una estructura en runes ubicada a 50 mts. dins del mar, en una zona d'escassa profunditat dins de la badia dels Alfacs, que es troba totalment abandonada, i envoltada dels arrossars del Delta de l'Ebre, amb un difícil camí d'accés de pedres negat d'aigua. Tot i això, en el moment en què es construï, s'aixecà sobre terra emergida, però el Delta és terra en moviment, i el pas del temps ha fet que la torre hagi quedat situada enmig de l'aigua del mar.

Encara que pertany al municipi d'Amposta, històricament es troba molt lligada a Sant Carles de la Ràpita.

(L) Les Antiques Salines

Les salines són una de les produccions de més tradició al Delta. Les més antigues, actualment han desaparegut. Avui només resten les salines de la Trinitat (situades a l'inici de la punta de la Banyà), que tenen el seu origen al segle XIV i que són les més importants de Catalunya.

(M) Món Natura Delta de l'Ebre

Es un projecte de la Fundació Catalunya-La Pedrera, inaugurat el 2012, que convida a fer un viatge que combina terra i mar, aigua dolça i aigua salada, peixos i aus excepcionals... Situat a la **llacuna de la Tancada**, en un paratge únic per a la concentració de fauna, **Món Natura Delta de l'Ebre** permet descobrir un entorn natural de gran riquesa en una de les zones humides més importants de l'Europa occidental. Guardonat en els I Premis de Turisme Responsable de Catalunya en la categoria de millor gestió del patrimoni natural i la protecció del medi ambient a través del turisme i també amb el premi Qualitat Ebreca 2013 en la modalitat d'intervenció urbanística en espais exteriors per la restauració de les salines de la Tancada, **Món Natura Delta de l'Ebre** ofereix un conjunt de propostes sorprenents per gaudir d'aquestes terres. Carretera del Poblenou a les Salines, s/n 977 053 801 8 €

(N) Camí de les Madalenes

La zona del camí de les Madalenes està situada a la carretera de la Marítima, entre el Poblenou del Delta i la platja del Trabucador, aquest camí ens porta al mar de la Badia dels Alfacs. Aquesta àrea, recentment restaurada, s'ha consolidat com a zona d'esbarjo i de turisme on hi trobem un moll de fusta dintre el mar per a poder practicar la pesca esportiva i per a poder atracar petites embarcacions procedents de la badia dels Alfacs. És un lloc ideal per a contemplar la vista panoràmica sobre la badia dels Alfacs, la torre de Sant Joan, la península de la Banyà i la serra de Montsià.

(O) Balada

Petita població deltaica situada al marge dret del Delta i a la vora de l'Ebre. Aquesta població depèn dels municipis d'Amposta i Sant Jaume d'Enveja. D'aquesta població hi destaca el gran Baladre, arbust que li dona nom al poble i què per les seves extraordinàries dimensions ha adquirit la categoria d'Arbre Monumental. Balada és un lloc ideal per a poder conèixer l'entorn del riu: el bosc de ribera, el cultiu de l'horta i el de fruiters. En aquesta població hi ha instal·lat un pantalà sobre el riu per a la pràctica de la pesca i com a moll per a atracar petites embarcacions.

El Pont de l'Autopista

El pont de l'autopista A-7 es troba situat des de la sortida-entrada número 41 de l'autopista (Amposta) fins més avall del riu Ebre.

Té una extensió entre 3 i 4 kilòmetres i una amplada entre 35-40 metres. Travessa el riu Ebre i el Canal de la Dreta, al igual que el pont de la Carretera Nacional 340. El seu recorregut presenta una llarga corba poc pronunciada. De fet, es tracta de dos ponts similars situats un al costat de l'altre, paral·lels, utilitzant-ne cadascun per un sentit de la marxa. Cada un d'aquests dos ponts presenta una típica estructura arquivada. Els mòduls que els conformen compten amb tres pilars paral·lels amb una llinda damunt on es recolza el pont, a la part situada sobre terra, mentre que al tram que travessa per sobre el riu, els mòduls disposen de quatre pilars en lloc de tres. Cada pont disposa de dos carrils amb barana de ferro als laterals. El material bàsic és el formigó armat.

El pont de la N-340

Com a ciutat de riu, i més exactament del principal riu peninsular, Amposta disposa d'una important varietat de ponts.

El pont de la CN-340 és un pont que travessa el riu Ebre a uns 800 metres del centre urbà d'Amposta, en el kilòmetre 174 de la carretera Nacional 340.

És una obra d'enginyeria civil que té una extensió de 1.047 metres i una amplada de 21 metres. Està construït per 17 trams o plataformes recolzades en 156 pilars. I el seu recorregut representa una corba lleugerament pronunciada.

El pont està format per un conjunt de mòduls compostos per grups de cinc pilars cilíndrics paral·lels, bastant amples i poc alts, que sostenen una gran llinda on es recolza i queda encaixat cada un dels trams del pont.

El pont té dos carrils de circulació (un per a cada sentit de la marxa) i dues petites vies laterals per als vianants amb baranes de ferro.

El material bàsic en què està construït és el formigó armat.

